

Et af de mere foruroligende værker er installationen »Måltid«, hvor de smukke tallerkener på det veldækkede bord hver rummer sin gabende mund - spise - eller snakkende - men er der nogen, der lytter? Mangler man ører, så er det præcis tilbudet på fadet i midten! Dog heldigvis fremstillet i papir. Den norske kunstner Vibeke Fuglsang-Damgaard (hendes bedstefar var dansk), står bag værket.

Papir med mere

11 nordiske kunstnere folder sig ud på Kulturspinderiet med sjove og interessante værker som første trin i Performers House' og Papirmuseet Bikubens papir-festival-raket

Tekst: Jens Andersen
Foto: Jakob Stigsen Andersen

SILKEBORG: Man tager en plakatsøjle, der er blevet flittigt benyttet gennem 30-40 år, så plakat sidder klistret oven på plakat i et tykt lag. Så skærer man dybt ind og får frigjort de mange papirlag, der nu ligger dér som en massiv masse. Dem tager man med ned i en bunker. Så får man fagfolk til at tilsætte en retningsbestemt sprængladning forskellige steder på papirmassen og skynder sig i dækning. Og efter braget

står man så med en fragmenteret papirmasse, hvor man kan kigge igennem alle lagene, lade øjet ramme af et utal af farver, og mærke et lille kuldegys, når man kigger ind i historiens hul.

- Det med sprængning er selvfølgelig noget frygteligt noget, men resultatet er etisk spændende. Det er lidt lige, som når man møder et menneske, og man så får mulighed for at se, hvad der egentlig gemmer sig under huden, siger Barbara Brandhorst.

Hun er tysk billedkunstner, og det er hende, der har fundet på den usædvanlige tilgang til brug af papiret i sin kunst. Resultatet er ganske spekulativt, og siden i lørdags og frem til 9. august kan det ses på Kulturspinderiet på Papirfabrikken.

Her udstiller hun sammen med 10 andre nordiske og nordeuropæiske kunstnere, der deltager i udstillingen »Papers Make's Dance«, der er ét af leddene i et samlet projekt med workshops, som skal lede frem til... ja, hvad præcis blev ikke afsløret ved ferniseringen - åbningen - af

udstillingen i lørdags.

- Men nu har vi haft en fernisage, og vi slutter om 14 dage med en finissage (*fuldendelse, sidste afpudding, red.*) og action, sagde Bent Schmidt, leder af Papirmuseet Bikuben, der bød velkommen til udstillingen.

Visitkort

At det var ham, der gjorde det, skyldes, at det er papirmuseet i samarbejde med Performers House, der står bag udstilling og workshops, hvor de 11 kunstnere sammen med nogle flere lokale kolleger stiller sig i spidsen for kunstnerisk arbejde med papir på forskellige måder, så der skabes en række værker, som kan indgå i den scenografi, der bliver rammen om »finissagen« - som jo nok har et eller andet med dans at gøre.

Men mens der arbejdes i de forskellige workshops,

kan man altså tage en stribe af kunstnernes tidligere værker i øjesyn på Kulturspinderiet, og den oplevelse bør man unde sig selv. Der er sjove, finurlige, smukke og urovækkende ting blandt det mellem hinanden på den meget forskelligartede udstilling.

Og nok handler hele projektet om papirkunst, men det er ikke alle kunstnerne, der også til daglig arbejder med papir eller med papir som deres primære materiale.

- Det, vi vil med udstillingen, er at give kunstnerne mulighed for at præsentere deres visitkort, siger Kika Møller, Velle, der både selv udstiller og er udstillingens kurator.

- Vigtig historie

Her får man med andre ord præsenteret udstillerne med det, der til hverdag er deres

kunstneriske dagligdag - og så vil de næste 14 dage vise, hvad de kan med papiret. Og hvordan de vil hente inspiration i og fortolke det liv, der i sin tid udspillede sig blandt papirarbejderne, mens der stadig blev produceret papir på fabriksområdet.

Det er nemlig udgangspunktet og ideen bag hele projektet: At få fokus på papirarbejdernes liv.

- Det er kun ni år siden, papirfabrikken lukkede, men jeg kan se historien forsvinde i et rasende tempo. Det er vigtigt, at den historie - om dem, der fremstillede papiret - bliver bevaret, fastslog Bent Schmidt, da han åbnede udstillingen og også præsenterede udstillingens katalog med blandt andet en række interessante, historiske billeder fra livet på og omkring papirfabrikken.

Kom nu ikke for tæt på, får man næsten lyst til at advare Iben Skovbo, der var udstillingsgæst og her kigger nærmere på hollandske Marion Smits værk: Meidoorn - hollandsk for hawthorn, altså en tjørnart. Men denne her stikker nu ikke i sin transparente udgave, fremstillet af bemalet, fjerlet papir i et spændende netværk af former - der med et stille pust får nyt, vibrerende liv.

»A maze ting« - et labyrintisk puslespil - med masser af muligheder for øjet, er navnet på dette skulpturelle ophæng i træ med påklippede fragmenter af fotos af trækrøner. Svenske Johan Gaellman er kunstneren bag både dette og flere andre spektakulære værker på udstillingen. Og prøv en gang at gå helt tæt på og kig igennem - så får du nye billeder på nethinden, når udstillingsgæster vandrer forbi, mens de studerer værkerne på de modsatte vægge.